

ด่วนที่สุด

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๓/ ๑๙๕๗

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นر ๐๔๐๓/๔๐๔๒๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ต่อสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓
มีนาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

จึงเรียนยืนยันมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เพื่อนำเข้าทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริยทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป
ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗
ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๓๓

ขอแสดงความนับถือ
(นายสรัตถ์ หวังต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการแทน
เลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๕๒

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่นิยมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว
ร่าง
พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะกรรมการที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

(๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมชนสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

(๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการอันดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางการค้าในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พานิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำภาระงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้เช่าหรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจำจ้างแรงงาน

“ราคा” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดที่เกี่ยวเนื่องในสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกัน หรือที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ โดยให้พิจารณาด้านคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานของสินค้าหรือบริการ และด้านพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ

“ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេอตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่ง หรือหลายรายในตลาดได้ตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างโดยย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาด และยอดเงินขายอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจหนេอตลาด ให้นับรวมส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายในตลาดได้ตลาดหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้อ้วว่าบรรดาผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេอตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบธุรกิจในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาริการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขานิธิการ และพนักงานของสำนักงาน
ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับปฏิบัติการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง^{ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้}

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ^{ให้มีอำนาจออกกฎหมายท่องเที่ยวและกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้น}
ค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายท่องเที่ยวและกำหนดค่าธรรมเนียม เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการแข่งขัน^{ทางการค้า”} ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่น^{อีกห้าคน} ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ^{ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ}

มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึง^{การเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขานิติศาสตร์}
^{เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือ}
^{ในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลา}
^{ข้างต้นให้นำรวมกันได้}

มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งได้ในพระองค์การเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิภัติหรือจิตพันเพื่อนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจจิต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมา�ังไม่ถึงห้าปี

ในวันได้รับการเสนอขอต่อคณะกรรมการ^{ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๒ (๓) เว้นแต่ในความผิด}
^{อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ}

(๑๖) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๘) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจสอบแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑๙) ไม่เคยถูกถอนอภิจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการต้อง

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการในห้างหุ้นส่วนหรือถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละห้าของทุนทั้งหมดในบริษัทใด

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๒ เป็นบุคคลตามวรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรี จะแต่งตั้งได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากเป็นบุคคลตามวรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำการในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกจากในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการนั่งจำนวนเก้าคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๓) ปลัดกระทรวงพาณิชย์

(๔) ปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๕) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๖) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๗) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๘) ประธานกรรมการสภาพหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๙) ประธานสภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการ

ให้สำนักงานท่าน้ำที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการ
ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น
ในการปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงาน
ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๙ รวมทั้ง
มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างน้อย
สามสิบวันติดต่อกัน

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณา
คัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการให้ได้จำนวนกรรมการตามมาตรา ๗ และให้เสนอบัญชี
รายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุ
ชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๙
การมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๓) ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการพร้อมทั้งรายละเอียด
ตาม (๒) ต่อคณะกรรมการทรัพยากรในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหา
เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๔) เมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้เสนอ
นายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ในกรณีที่คณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง
ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้
ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้กรรมการครบจำนวน

ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรก เมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคล
เป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการหนึ่งคนก่อนเสนอ นายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้
เพียงสองวาระ

ในระหว่างเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการออกจากการดำรงตำแหน่งจำนวนสามคน
โดยวิธีจับสลาก และให้อีกวาระออกจากการดำรงตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่ง^๑
ตามวาระ

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

ก่อนครบกำหนดตามวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้คณะกรรมการสรรหา
ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการขึ้นใหม่ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

มาตรา ๑๔ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพันจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพระบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือห่วยอนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพันจากตำแหน่ง ตามวาระคนนั้น ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือ กรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๒ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระ ที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ว่าว่าที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการ ขึ้นใหม่แทนก็ได้

ในระหว่างที่ยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือ กรรมการตามวาระสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการ ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวน ที่เหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพันจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๓ และไม่มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว หรือในกรณีที่ประธานกรรมการหรือ รองประธานกรรมการพันจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ และให้เสนอรายนามรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่ง แต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพันจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชน์จำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณี ที่อยู่ในระบบพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พันจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มีการแข่งขัน ทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม

(๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอตามมาตรา ๕๘

(๖) วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

(๗) ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ดำเนินคดีอาญาตามที่ผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๘

(๙) พิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

(๑๐) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น

(๑๑) เสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายของรัฐด้านการแข่งขันทางการค้า

(๑๒) ให้คำแนะนำแก่น่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎหมาย หรือคำสั่งที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกัน จำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขันทางการค้าอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบธุรกิจ

(๑๓) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน

(๑๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบรรดาษะเปียบหรือประกาศที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณา ก่อนออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็นที่ได้รับ มติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผลและแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งหรือ
หลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจาก
ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจนาย และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของ
รัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พานิชยศาสตร์ การบัญชี หรือสาขาอื่น ๆ
ที่จำเป็น เป็นอนุกรรมการสอบสวน และมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอนุกรรมการสอบสวนและ
เลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนประชุมเลือกอนุกรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็น
ประธานอนุกรรมการสอบสวน

ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว
ให้ทำความเห็นพร้อมสำเนาคณะกรรมการภายในสิบสองเดือนนับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง^๑
เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกินหนึ่ดเดือน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการ
ขยายเวลาไว้ในสำนวนด้วย

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุม^๒
คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ
เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่น
ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่ง^๓
ภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ ด้วย

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ และ
อนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ
รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย^๔
อาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งความเห็น
พร้อมสำเนาไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การยังคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงาน
อัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจ
ของผู้บัญชาการตรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการยังคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำเนาไปยังพนักงานอัยการ ให้ส่งสำเนาไปยัง
ที่นายกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำเนาพร้อมความเห็นที่ประธาน
กรรมการสั่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบ
เพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้
ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกันตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทน

จากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อสั่งคดีต่อไป
ให้สำนักงานที่มีอำนาจหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการตามวรรคสอง

**มาตรา ๒๖ การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามพระราชบัญญัตินี้
ให้อยู่ในเขตอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ**

หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด ใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นได้ก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ
(๒) ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และรายงานต่อกองคณะกรรมการ

(๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรม ในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับ ดูแลการประกอบธุรกิจ

(๔) จัดทำฐานข้อมูลขนาดตลาดสินค้าหรือบริการที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการผูกขาด ตลาดตามที่คณะกรรมการกำหนด และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(๕) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลได้อ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการ แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียนให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอ เพื่อนำเสนอ คณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สิทธิ์ได้ ๆ

(๗) ก่อตั้งสิทธิหรือหน่วยงานนิติกรรมได้ ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๘) แลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจา ทำความตกลงและร่วมมือกับ องค์กรหรือหน่วยงานในประเทศไทยและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน

(๙) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า

(๑๐) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมาย และค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน

(๑๒) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณะชน

(๑๓) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณะชน

(๑๔) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ มติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการมอบหมาย

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีเลขาริการเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาริการเป็นผู้แทนสำนักงานเพื่อการนี้เลขาริการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างเท่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการประกาศรับสมัคร การคัดเลือก และการแต่งตั้งเลขาริการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาริการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

(๔) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาริการ

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลที่ต้องกำ屁พากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๔) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชน์จำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๖) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่ง มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพระองค์การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพระองค์การเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๙) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชร้ายร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่วมวางแผนผิดกฎหมายเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

มาตรา ๓๔ ให้เลขานิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอันสอดคล้องกับภาระที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดเงินเดือนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขานิการตามมาตรา ๔๓ ด้วย

มาตรา ๓๕ เลขานิการมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เลขานิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขานิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๔๑

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๗ ให้มีรองเลขานิการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วย เลขานิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขานิการมอบหมาย

มาตรา ๓๙ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงาน และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับ ที่คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาริการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาริการ

มาตรา ๓๙ ใน การปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการแทนได้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจตามวรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เข่นเดียวกับเลขาริการในเรื่อง ที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำเนินการตำแหน่งเลขาริการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขาริการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาริการ ในกรณีที่ไม่มี รองเลขาริการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทนเลขาริการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขาริการตามวรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เข่นเดียวกับเลขาริการ

มาตรา ๔๑ เลขาธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือ ในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่ประโยชน์ ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสีย เช่นว่านั้น ไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขาริการ กระทำการตามวรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขาริการเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามวรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ นิติกรรมหรือกิจการใดที่ทำขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๑ ไม่มี ผลผูกพันสำนักงาน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขาริการดำรงตำแหน่งได้ ๑ ในบริษัท จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดซึ่งเป็นคู่กรณีที่อยู่ในระบบพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๔๔ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๔๑
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประจำ
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน

(๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทศให้หรือเงินอุดหนุนจากต่างประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกมัดใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาระด้านของคณะกรรมการหรือสำนักงาน

(๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๔๕ บรรดายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะกรรมการอนุกรรมการ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานหรือเพื่อการอื่น

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในการณ์รายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ตามมาตรา ๔๕ (๓)

มาตรา ๔๖ ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษานึงที่สุดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงาน ตามมาตรา ๔๕ (๓) ให้สำนักงานเสนองบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุนต่อคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงาน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้วิเคราะห์ประสิทธิผลของการใช้จ่ายเงิน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมาย เพียงได้ด้วย แล้วทابนทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการอนุกรรมการ คณะกรรมการและรัฐสภา

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การตรวจเงินแผ่นดิน

หมวด ๓
การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหรือรักษา rate ด้วยสินค้าหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นคู่ค้าของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินเชื่อจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น
- (๓) ระงับ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด
- (๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลด การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโดยตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อกomite ภายนอกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ

ผู้ประกอบธุรกิจที่จะกระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่ามีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด ไว้ด้วย

การรวมธุรกิจให้หมายความรวมถึง

(๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกด้วย หรือเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การแจ้งผลการรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่ง และการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิใช่บังคับกับการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ในการพิจารณาอนุญาตตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง ให้คณะกรรมการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน โดยบันทึกเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงความจำเป็นตามครรภางธุรกิจ ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และการไม่กระทบต่อประโยชน์สำคัญอันควร มีครรภ์ได้ของผู้บริโภคส่วนรวม

ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาต คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติตาม

คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้รวมธุรกิจ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้รวมธุรกิจ ต้องดำเนินการตามระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติได้

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขัน ในตลาดเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมที่ส่งผลต่อราคาสินค้าหรือบริการ

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ซื้อจำหน่าย หรือบริการตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้รักัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ

(๔) กำหนดแบ่งห้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในห้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการกระทำการระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจจังหวัดการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดได้ตลาดหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มิใช่คู่แข่งขันในตลาดเดียวกัน
- (๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำลงกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการ
- (๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน
- (๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน
- (๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ บทบัญญัติมาตรา ๕๕ มิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีหรือเศรษฐกิจ
- (๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาระหว่างผู้ประกอบธุรกิจ ในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้เชิญเชิญในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นตามที่ระบุในสัญญา
- (๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

การตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ข้างต้น และไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้นอย่างมั่นคงสำคัญ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กีดกันการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) ใช้อำนาจตลาดหรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าอย่างไม่เป็นธรรม
- (๓) กำหนดเงื่อนไขทางการค้าอันเป็นการจำกัดหรือขัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม
- (๔) กระทำการในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจในประเทศท่านติกรรมหรือสัญญา กับผู้ประกอบธุรกิจในต่างประเทศอย่างไม่มีเหตุผลอันสมควร อันก่อให้เกิดพฤติกรรมการผูกขาดหรือ จำกัดการค้าอย่างไม่เป็นธรรม และส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจและผลประโยชน์ ของผู้บริโภคโดยรวม

มาตรา ๕๕ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ อาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេืតตลาดตามมาตรา ๕๐
- (๒) การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗

หรือมาตรา ๕๘

การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การวินิจฉัยคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขได้ ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หากต่อมาภายหลังปรากฏต่อคณะกรรมการว่าข้อมูลที่ได้รับ จากผู้ร้องขอที่ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำร้องไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการเพิกถอนคำวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจ ฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการ กระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่ คณะกรรมการกำหนด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขได้ ๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๖๑ ในการมีคำสั่งตามมาตรา ๖๐ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผล ในการสั่งทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ มีคำสั่ง และให้นำบทบัญญัตามาตรา ๖๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๖๐ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ ศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทูล颗粒การบังคับตามคำสั่งหรือให้เพิกถอนคำสั่งของ คณะกรรมการ

หมวด ๔
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า จะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือ พยานหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลตั้งกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือ ตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในการนี้ตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนื่นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสาร หรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้น ในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๖ ในการส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖๓ (๑) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับ การแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนามธรรมลักษณะวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๕ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

มาตรา ๖๙ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๙ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้

ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๐ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๖๙ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาล ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑ โทษอาญา

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๔ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ (๑) ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ได้ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ (๒) หรือ (๓) ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๔ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงาน ของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสนใจไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัตรราชการหรือ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การพิจารณาคดี หรือการดำเนินการของ สำนักงาน

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงได้จากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น ในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่ง ต้องระวังโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของ นิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำการของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๘ ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดตามมาตรา ๗๒ ต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง

มาตรา ๗๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ เปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการกระทำการแทนได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การกำหนดจำนวนเงินค่าปรับที่จะเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒
ไทยทางปักษ์

มาตรา ๘๐ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าปรับทางปักษ์ในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๑ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ต้องชำระค่าปรับทางปักษ์ในอัตราไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจ

มาตรา ๘๒ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๙ ต้องชำระค่าปรับทางปักษ์ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปักษ์ในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ได้ฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๖๐ ต้องชำระค่าปรับทางปักษ์ในอัตราไม่เกินหกล้านบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินสามแสนบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปักษ์เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดดังนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๘๕ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปักษ์ ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปักษ์ไม่ยอมชำระค่าปรับทางปักษ์ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปักษ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปักษ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปักษ์ได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปักษ์เพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณี ถ้าศาลปักษ์องเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปักษ์มีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ให้อธิบดีกรรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่ของเลขานุการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขานุการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขานุการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งแรก

มาตรา ๘๘ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกินสองครัว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม

มาตรา ๘๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๐ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๐ เป็นข้าราชการของกรรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลงก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๙๐ ข้าราชการตามมาตรา ๘๘ ซึ่งสมควรจะเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงานให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในกรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมควรจะเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามอัตรากำลัง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการของกรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงานตามวรคสอง ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวาระคนนี้ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราเลิกหรืออยู่ตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙๑ ให้อนบบรรดาภิจิการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณ ของกรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า กรรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๙๒ บรรดาภูมิธรรม ประภาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออก ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎหมายธรรม ประภาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎหมายธรรม ประภาศ หรือระเบียบตามวาระคนี้ ให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบหัววันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถ ดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะกรรมการเพื่อทราบ

ถูกต้องตามต้องของสภาพนิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรัชต์ วงศ์ต่อลาภ)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
สำนักงานเลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภาพนิติบัญญัติแห่งชาติ

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) การขออนุญาตรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง	ครึ่งละ	๒๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) การขอให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๙	ครึ่งละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าคดหรือรับรองสำเนาคำสั่งตามมาตรา ๕๗ คำวินิจฉัยตามมาตรา ๕๙ หรือคำสั่งตามมาตรา ๖๐	หน้าละ	๑๐๐ บาท

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ

สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ